

نویسنده: م.ک. بهادر اکمار «m:k:Bhadrakumar»
منبع و تاریخ نشر: نیوز کلیک «2022-02-04».
برگردان: پوهندوی دوکتور سیدحسام «مل».

ایالات متحده از کشورهای منطقه ای در رقابت برای کابل حمایت می کند

US Pips Regional States at Race for Kabul

'تنظیم' تحریم های ایالات متحده علیه شبکه حقانی به این معنی
است که تحریم ها دیگر مانع امضای توافق نامه های آژانس های
خارجی با طالبان نخواهد شد .

**US "tweaking" sanctions against Haqqani Network means sanctions
will no longer come in the way of foreign agencies signing
agreements with Taliban.**

وزارت خزانه داری ایالات متحده در یک مشاوره بسیار مهم ، روز چهارشنبه بی سر
و صدا اعلام کرد که در حال «تعدیل» تحریم ها علیه شبکه حقانی است یعنی که بانک
های بین المللی میتوانند بدون ترس از نقض تحریم ها به طالبان از جمله به شبکه حقانی

پول انتقال دهند .

واشنگتن به سادگی توضیحاتی را در مورد کاهش تحریم های اعلام شده در ماه سپتامبر و دسامبر بمنظور اجرای فعالیت های بشردوستانه در افغانستان منتشر کرد . که با نکاتها اکنون می توانند معاملات مربوط به عملیات های بشردوستانه «شامل تسویه، پاکسازی، و نقل و انتقالات را سروصورت دهند، و یا در غیر این صورت میتواند که این انتقالات را از طریق مؤسسات سپرده گذاری دولتی و خصوصی افغان» نیز به پیش برند «تاکید بران اضافه شده است.»

به طور قابل توجهی، وزارت خزانه داری به طور خاص اشاره کرد که رژیم آرام شامل شبکه حقانی نیز می شود. این بدان معناست که تحریم های ایالات متحده دیگر مانع از امضای توافق نامه های آژانس های خارجی برای ارائه کمک، هماهنگی کمک های عمومی، از جمله مدیریت واردات، و اشتراک فضای اداری «فضای همکاری» با طالبان یا شبکه حقانی نخواهد شد. وزارت خزانه داری ایالات متحده صرفاً این توصیه را تحت عنوان سؤالات متداول - تازه اضافه شده صادر کرد. منطقاً، گام بعدی این خواهد بود که اطمینان حاصل شود که ایالات متحده در سیاستهای اقتصادی افغانستان در زمان طالبان حرفی برای گفتن خواهد داشت. پیامدهای پایین دستی برای مدیریت مالی یا تصمیم گیری دولت طالبان در برابر شرکای غیر غربی در توسعه - مانند «یک کمربند و یک جاده» **BRI چین**، پروژه خط لوله گاز تا پی و غیره - به یکباره آشکار است .

یک مورد قانع کننده در این راستا در حال حاضر توسط انستیتوت *US Institute of Peace* مستقر در واشنگتن با بودجه دولت ایالات متحده در این زمینه انجام شده است. **یک تحلیل USIP می گوید:** «اگرچه شرایط اقتصادی و بشردوستانه در افغانستان همچنان رو به وخامت است، طالبان با انتشار یک گزارش مالی سه ماهه و جمع آوری مقادیر قابل توجهی از عواید داخلی - به ویژه از طریق عوارض گمرکی، گام های مثبتی در جهت ثبات مالی برداشتند. یعنی که فساد و دستبرد را سرکوب کردند.»

جامعه بین المللی با دید فوراً تصور بهتری از میزان جمع آوری دولت طالبان و منابع بودجه که در کجا باید مصرف شود تا اطمینان حاصل شود که این بودجه محدود غرض کمک برای ارائه خدمات ضروری به خوبی مصرف می شود... دولت ایالات متحده، سایر کمک کنندگان و به ویژه بانک جهانی (که می تواند در این زمینه مجوز داشته باشد) نیاز فوری به تجزیه و تحلیل داده ها در مورد عواید و مصارف دولت افغانستان و ارزیابی پیامدهای استقرار مؤثر کمک ها دارند، به ویژه هنگامی که صحبت از کمک برای ارائه خدمات عمومی در میان باشد. به کمک های صرفاً بشردوستانه.»

در اینجا احساس فوریت زیادی وجود دارد که گفتگوهای طالبان و نمایندگان ایالات متحده در مذاکرات اخیر اسلو (23 تا 25 ژانویه) به سرعت در جهت گسترده تعامل با دولت در کابل پیگیری شود. (به وبلاگ من مراجعه کنید. غرب با طالبان همکاری می کند.)

به طور قابل توجهی، مذاکرات اسلو در 26 ژانویه به شورای امنیت سازمان ملل متحد منتقل شد، جایی که مقامات سازمان ملل به دستور واشنگتن به شدت در مورد ضرورت "درگیری با مقامات بالفعل" در کابل استدلال کردند.

مقام‌های سازمان ملل مدعی شده‌اند که فرضیه آنها بر اساس یک اجماع فرضی است که به نفع هیچ‌کس نیست که شاهد فروپاشی دولت کنونی در افغانستان باشیم، اما همچنین تعامل با طالبان می‌تواند منجر به پیشرفت در مسیر مذاکره شود. برای مردم افغانستان، منطقه و سایر نقاط جهان ارائه می‌شود. «و بنابراین، "آزمایش این فرضیه وظیفه ما در ماه‌های آینده خواهد بود".

تیرومورتی سفیر روابط عمومی هند که به عنوان رئیس کمیته ایجاد شده بر اساس قطعنامه 1988 که وظیفه نظارت بر تحریم‌های مربوط به طالبان (علیه سراج الدین حقانی و غیره) را بر عهده داشت، گزارش داد که "توضیح داد که هدف تسهیل شرایطی است که گفت و گو را ترویج می‌کند. و در نهایت منجر به صلح و ثبات می‌شود.

« **سفیر تیرومورتی** هشدار داد که تیم نظارتی سازمان ملل متذکر شده است که روابط بین طالبان عمدتاً از طریق شبکه حقانی - و القاعده و جنگجویان تروریست خارجی همچنان نزدیک است یعنی که بر اساس همسویی ایدئولوژیک است. علاوه بر این، حضور دولت اسلامی در افغانستان همچنان نگران‌کننده است، زیرا حملات تروریستی همچنان برای نشان دادن قدرت و نفوذ مورد استفاده قرار می‌گیرد.

به بیان واضح، سفر برای لغو تحریم‌ها علیه رهبران طالبان، از جمله **حقانی‌ها**، آغاز شده است. مقامات سازمان ملل متحد که با افغانستان سروکار دارند، برای تسریع این روند، خط آمریکا را شخم می‌زنند. در همین حال، روز چهارشنبه، **آنتونی بایدن**، وزیر خارجه آمریکا و **لویید آستین**، وزیر دفاع آمریکا در مقابل کمیته روابط خارجی سنا و کمیته نیروهای مسلح سنا شهادت دادند. این یک جلسه توجیهی طبقه بندی شده بود. در بیانیه‌ای بعدی، **سناتور جیم اینهوف**، عضو رده بندی کمیته نیروهای مسلح سنا، ناراضی است که خود را ابراز کرد که «ما هنوز با چالش‌های واقعی زیادی در افغانستان روبرو هستیم، اگرچه حضور نیروهای ما از بین رفته است... من دوست داشتم جزئیات بیشتری در مورد آن بشنوم. روند برنامه ریزی بین سازمانی، ماهیت تهدید تروریستی امروز در افغانستان و برنامه‌های ضد تروریسم آنها در آینده. اگر می‌خواهیم از تجاوز پوتین به اروپا جلوگیری کنیم یا به تهاجم اقتصادی و نظامی چین پاسخ مناسب بدهیم، باید از اشتباهات خود درس بگیریم.

بدیهی است که ژئوپلیتیک افغانستان بسیار در ذهن همه در تشکیلات ایالات متحده است. جای تعجب نیست که روسیه نسبت به عجله نامناسب در واشنگتن برای ایجاد فشار در جامعه جهانی ابراز نگرانی کرده است.

در مصاحبه‌ای گسترده با خبرگزاری تاس این هفته، **ضمیر کابلوف**، سفیر روسیه در امور افغانستان، گاو نر را به معنای واقعی کلمه با اخطار گرفت که در عین حال فوریت برای ارائه کمک‌های بشردوستانه به افغانستان وجود دارد - که برای رفع انسداد وجوه مسدود شده توسط واشنگتن یک تغییر اساسی ایجاد خواهد کرد - که نباید به عنوان یک

ابزار دیپلماتیک استفاده شود. **کابلوف** شرایط به رسمیت شناختن حکومت طالبان را یادآور شد. او همچنین نسبت به احتمال مقاومت در برابر حکومت طالبان در میان افغان‌ها هشدار داد و در عین حال میانجی‌گری روسیه را برای آشتی پیشنهاد کرد. (اینجا، اینجا و اینجا).
اظهارات کابلوف به ناآرامی مسکو اشاره می‌کند که واشنگتن با آویزان کردن هویج لغو تحریم‌ها، رهبران گروه طالبان را دستکاری می‌کند.

با این حال، بعید است واشنگتن به آن توجه کند. بیگانگی طالبان با پاکستان در پیچه‌ای از فرصت را باز کرده است که باید از آن استفاده کرد. ایالات متحده تاکنون بیش از یک میلیارد دلار برای تجزیه طالبان هزینه کرده است. مشاوره وزارت خزانه داری گامی شتابزده است که عملاً رژیم تحریم‌های سازمان ملل علیه شبکه حقانی را از بین می‌برد. فقط قانونگذاران در کنگره مورد اعتماد قرار گرفته اند.

مخاطرات بالا هستند. گزارش‌ها نشان می‌دهد که **اریک پرینس**، پیمانکار بدنام جنگ پنتاگون، اخیراً از دوشنبه بازدید کرده است. ناآرامی‌های اخیر در قزاقستان، پتا نسیل افغانستان را برای تبدیل شدن به صحنه‌ای برای قدرت‌های خارجی برای بی‌ثبات کردن کشورهای آسیای مرکزی که هم مرز با چین، روسیه و ایران هستند، برجسته کرد.

اگرچه طالبان دست داشتن در این رویداد را رد کرده است، اما **توکایف** رئیس‌جمهور قزاقستان در اظهارات خود به صراحت گفته است که شبه‌نظامیان خارجی، عمدتاً از کشورهای آسیای مرکزی، از جمله افغانستان، و همچنین از غرب آسیا، در ناآرامی‌های قزاقستان شرکت داشتند. روسیه ادعای **توکایف** را تایید کرده است. (اینجا و اینجا)

جالب اینجاست که روز چهارشنبه اعلام شد که کابل و دوحه به سرعت با پروازهای مستقیم به یکدیگر متصل خواهند شد. پرسنل آمریکایی که امور افغانستان را در قطر مستقر می‌کنند، اکنون می‌توانند با سهولت به کابل سفر کنند.

در 31 ژانویه، **پرزیدنت بایدن** همچنین تصمیم خود را برای نامزد کردن قطر به عنوان "متحد اصلی غیر ناتو" - افتخاری منحصر به فرد که زمانی واشنگتن به پاکستان به عنوان یک کشور خط مقدم اعطا کرده بود، اعلام کرد. **جان کری**، سخنگوی پنتاگون در اظهار نظر درباره تصمیم **بایدن** به خبرنگاران گفت: «این یک طیف کامل جدید از فرصت‌ها را باز می‌کند: تمرین‌ها، عملیات‌ها و شما، شاید، دست‌یابی به قابلیت‌ها را نیز می‌داند.» در مجموع، کشورهای منطقه نگران خواهند بود که تعامل تازه ایالات متحده با طالبان در پشت برگ انجیر کمک‌های بشر دوستانه، که در مذاکرات اسلوشتاب گرفت، امکان بازگشت پرسنل اطلاعاتی و عملیاتی ایالات متحده به افغانستان را به بهانه "ضد تروریسم" فراهم کند.

----- **با تقدیم احترامات «06-02-2022»**